

ministerierne, navnlig i Anledning af Trop-
pernes Underhold, Dislocation og Permitter-
ring, da det er umuligt, at de kunne standfæ-
s i den Tid, der vil medgaae, inden de nu fore-
lagte Creditbevillinger kunne gaae igjennem
Thingene og blive til Lov. Det er et formelt
Ansvar, som Finantsministeren ligesom maa
paatage sig, for ei at fremkalde Forvirring og
Skade.

Jeg skal dernæst tillade mig noget nær-
mere at oplyse, hvorfor jeg med Hans Maje-
stæts Kongens Sanction har foreslaaet, under
den forelagte Tillægsbevilling at optage alle
de Udgifter, som staae tilbage i Anledning af
den nu ophorte Krig. Foruden de 1,700,000 Rbd.
der, som bemærket, allerede ere medgaaede in-
den 1ste Februar, og foruden circa 1 Million
Rbd. for Februar og 500,000 Rbd. for Mars
til de løbende Udgifter, er der under den
til Sø- og Landværnet begjærede Sum indbe-
fattet circa 2 Millioner Rbd., for størstedelen con-
tractsmæssige Forpligtelser og andre sli-
ge Styk-
Summer, hvoraf en Deel først vil senere komme
til Udbetaling noget ind i næste Finantsaar.
Jeg har imidlertid i denne Creditbevilling og
saa optaget disse Udgifter, som effec-
tivt først blive udbetalte i Begyndelsen af
næste Finantsaar, fordi jeg har antaget,
at det vilde fremme en god Regnskabsorden, at
man samlede under een Regnskabsaflæggelse
alle Udgifter i Anledning af Krigen, saa-
ledes at disse ikke sammenblandes med
en Regnskabsaflæggelse for det Beløb, som
Militæretatens Fornødenheder ville udfordre
under en Fredstilstand i det næste Finants-
aar, hvilket bevilges i Finantsloven for
1851—52. Dertil kommer, at det i dette
Dieblif er vanskeligt at gøre en Adskillelse mel-
lem, hvad der vil blive at udbetale inden
1ste April og efter 1ste April, og endelig den
vigtige Betragtning, at der i indværende Fi-
nantslov, som nu er under Behandling, ikke
har været paataent at optage Noget hertil.
Man kunde maaffee indvende, at det vil genere

Finantserne allerede i dette Aar at anvise
alle de omhandlede Udgifter — hvilket vil blive
Følgen af mit foreliggende Forslag; men det
vil ikke blive Tilfældet, thi, fordi Pengene blive
anviste, derfor blive de ikke udtagne af Finants-
hovedkassen, men de blive beroende i samme
til Krigsministerens Disposition, som først ud-
tager dem, naar de skulle effectivt udredes, saa
at jeg troer, at der heller ikke i denne Hens-
seende kan være Noget til Hinder for at følge
mit Forslag. Skulde imidlertid Thinget antage,
at man burde gjøre en Adskillelse mellem de
Udgifter, som foranlediges ved den factiss tilens-
debragte Krig, og dele dem i 2 Classer for
dette og næste Finantsaar, skal jeg meget
gljerne gaae ind paa en nærmere Forhandling
herom.

Jeg maatte endelig vel vente det Spørgs-
maal fra det ærede Things Side: men hvor-
fra skulle Pengene komme til at dække de saa
overordentlige store Beløb, som her fordres foruden
de tidligere Bevillinger; og det saameget mere
som den gjældende Finantslov ikke forudsætter, at
saa store Summer kunne være paa rede Haand.
Jeg skal i denne Henseende i Almindelighed
tillade mig at udtale, at forskellige hel-
dige Forhold og Grev Spønnecks Dispositio-
ner have medført, at Finantskassen er fuld-
kommen istand til at afholde selv det hele Crea-
ditbevillingsbeløb af hine 6 Millioner, men
jeg maa iøvrigt ønske, at Thinget vilde af-
vente Grev Spønnecks Hjemkomst, inden det
vil fordre en nærmere, speciel Opgivelse af
den hele finantsielle Status. Der er nemlig
ved Siden af Spørgsmaalet om at tilveiebringe
Resourcer til det daglige Behov, hvilke have
ei alene for dette Finantsaar men ogsaa ind i
det næste, et andet, det nemlig, om ikke Stats-
kassens Tary fordre, at der tilveiebringes en
saadan Status, at den ikke bliver indskrænket
til alene at kunne dække det under de ordi-
nære Forhold Fornødne, men ogsaa er be-
redt paa at kunne gaae andre Eventualit-
eter imøde, som altid kunne komme.